

§ 5.

Bylo-li učiněno oznámení po 30. září 1921 (§ 1, č. 1.) a podnikl-li propachtovatel na pachtovaném pozemku v době po 30. září 1921 do dne, kdy toto nařízení nabylo účinnosti, práce, kterými pachtovaný pozemek byl uveden ve stav, v němž nelze ho používat k dosavadním účelům, obnovuje se starý pacht jediné tehdy, když by propachtovatel utrpěl obnovou pachtu menší újmu, než pachtýř, kdyby k ní nedošlo.

§ 6.

Bylo-li učiněno oznámení po 30. září 1921 (§ 1, č. 1.) a byl-li propachtovaný pozemek do dne, kdy toto nařízení nabylo účinnosti, propachtován jinému pachtýři (podpachtýři), obnovuje se starý pacht jen tehdy, když by ztráta pachtu ohrozila existenci starého pachtýře. Nedostatek podmínek obnovy může namítati u soudu ve lhůtě stanovené pro propachtovatele též nový pachtýř. Za tím účelem jest propachtovatel povinen sděliti novému pachtýři oznámení starého pachtýře do 7 dnů ode dne, kdy mu bylo učiněno. Neučiní-li tak, ručí za škodu, jež z opomenutí jeho vznikne novému pachtýři.

Dojde-li k obnově pachtu na základě oznámení, učiněného dle § 1, č. 1., tohoto nařízení, ruší se současně s obnovou pro obě strany smlouva pachtovní s novým pachtýřem.

§ 7.

Dojde-li k obnově pachtu na základě oznámení, učiněného dle § 1, č. 1., tohoto nařízení, jest pachtýř povinen propachtovateli, po případě novému pachtýři (§ 6) nahraditi užitečný náklad, který do dne oznámení (§ 1, č. 1.), vynaložili na požadovaný pozemek k docílení nové úrody.

Pro výši této náhrady jest rozhodný užitek, jaký má vykonaná práce pro pachtýře. Pachtýři jest volno plniti náhradu též in natura (výkonem podobných prací pro oprávněného, odvedením stejného množství mrvy, ovsa atd. stejné jakosti a pod.), bylo-li by mu plnění v penězích obtížno a neprokáže-li oprávněný, že prací nebo věcí těch nepotřebuje. Nedohodnou-li se strany, určí výši nebo způsob náhrady k návrhu propachtovatele (nového pachtýře) okresní soud příslušný dle § 8 zákona z 12. srpna 1921, čís. 313 Sb. z. a n., v řízení dle § 9 téhož zákona.

§ 8.

Toto nařízení nabude účinnosti dnem, kdy bude vyhlášeno. Provéstí je náleží všem ministrům.

Dr. Beneš v. r.

Udržal v. r.	Černý v. r.
A. Novák v. r.	Dr. Šrobár v. r.
Dr. Dolanský v. r.	L. Novák v. r.
Šrámek v. r.	Tučný v. r.
Staněk v. r.	Habrman v. r.
Dr. Vrbenský v. r.	Srba v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Mičura v. r.

362.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 5. října 1921,

kterým se prodlužují lhůty stanovené článkem VII. nařízení vládního ze dne 21. července 1921, č. 240 Sb. z. a n., o úpravě užívání pozemků za podíl jich naturálního výnosu v Podkarpatské Rusi.

Na základě zákona ze dne 15. dubna 1920, číslo 337 Sb. z. a n., nařizuje se toto:

Článek I.

Lhůta, stanovená v odstavci druhém článku VII. nařízení vládního ze dne 21. července 1921, číslo 240 Sb. z. a n., pro oznámení pachtýře (podpachtýře) nebo jiného uživatele v článku II. téhož nařízení naznačeného a k prohlášení těchto osob dle druhé věty čtvrtého odstavce článku VII., prodlužuje se do 30. listopadu 1921.

Ve lhůtě prvního odstavce tohoto článku mohou činiti oznámení a po případě prohlášení též osoby v tomto prvním odstavci jmenované, jichž oznámení, po případě prohlášení, bylo před účinností tohoto nařízení k námítkám druhé smluvní strany soudem zamítnuto proto, že nebylo podáno včas.

Oznámení, po případě prohlášení, podaná před účinností tohoto nařízení, proti nimž byly podány námítky posud nevyřízené, nelze již zamítnouti proto, že nebyla podána včas.

Proti oznámením, podaným po 30. září 1921, ale před účinností tohoto nařízení, může podati druhá smluvní strana námítky (od-

stavec 6. článku VII. vládního nař. ze dne 21. července 1921, čís. 240 Sb. z. a n.) ve 14 dnech od účinnosti tohoto nařízení.

Článek II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení a jeho platnost jest obmezena na území Podkarpatské Rusi.

Jeho provedením pověřují se ministři zemědělství, vnitra a spravedlnosti.

Dr. Beneš v. r.

Udržal v. r.	Černý v. r.
A. Novák v. r.	Dr. Šrobár v. r.
Dr. Dolanský v. r.	L. Novák v. r.
Šrámek v. r.	Tučný v. r.
Staněk v. r.	Habrman v. r.
Dr. Vrbenský v. r.	Srba v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Mičura v. r.

363.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 5. října 1921,

jímž se provádí § 3 zákona ze dne 19. března 1920, č. 196 Sb. z. a n.

Na základě §u 3 zákona ze dne 19. března 1920, č. 196 Sb. z. a n., se nařizuje:

§ 1.

Nastane-li v některých letech platnosti shora uvedeného zákona po všeobecném nastoupení nováček do presenční služby v předepsaném početném mírovém stavu československého vojska přebytek branců povinných k presenční (činné) službě, budiž propuštěn ve výši přebytku příslušný počet branců, kteří vykonali již presenční (činnou) službu v trvání 14 měsíců, na trvalou dovolenou až do přeložení do I. zálohy.

§ 2.

Při výběru těch, kteří mají býti dle §u 1 předčasně propuštěni z presenční (činné) služby, rozhodují rodinné a hospodářské poměry dotčených branců, jakož i jejich chování po dobu činné služby; při tom budiž vzato zření především na živitele rodin a pak na majitele zemědělských usedlostí menšího rozsahu, kteří nemají nikoho, kdo by za ně hospodářství obstarával.

§ 3.

(1) Za živitele rodiny dlužno považovati:

a) jediného syna otce k výdělku neschopného nebo ovdovělé matky,

b) zemřel-li otec, jediného vnuka děda k výdělku neschopného neb ovdovělé báby, nemají-li jiného syna k výdělku schopného,

c) jediného vlastního neb nevlastního bratra sourozenců zcela osiřelých, jakož i jediného nevlastního bratra sourozenců otce nemajících,

d) jediného nemanželského syna neprovdané matky, a to ve všech těchto případech jen tehdy, závisí-li výživa výše jmenovaných osob skutečně na propuštění dotčeného brance z činné služby a plnil-li tento před nastoupením presenční (činné) služby prokázaně tuto povinnost.

(2) Za neschopného k výdělku dlužno též pokládati otce a děda, kteří překročili již 65. rok věku.

(3) Jedinému synu, vnuku, bratru budiž na roveň postaven ten, jehož jediný bratr nebo všichni ostatní bratři (i nevlastní) vykonávají zákonnou presenční (činnou) službu nebo dobrovolně převzatou činnou službu nebo činnou službu dle §u 27 branného zákona.

§ 4.

Za zemědělské usedlosti menšího rozsahu ve smyslu §u 2 tohoto nařízení dlužno pokládati takové, jejichž výnos nedovoluje vydržování náhradní pracovní síly zemědělské, takže majitel musí obstarávati své hospodářství sám.

§ 5.

(1) Žádosti za propuštění živitelů rodin na trvalou dovolenou, doložené příslušnými doklady, dlužno předložiti příslušníky dotčených živitelů rodin v presenční (činné) službě jsoucích, do 1. září každého roku politickému úřadu (administrativní vrchnosti) I. stolice místa pobytu, který je zašle po vyšetření s vyjádřením domovskému doplňovacímu okresnímu velitelství; toto je zašle vojskovému tělesu (útvary), u kterého bravec koná činnou službu. Vojskové těleso (útvary) připojí svůj posudek o chování brancově za činné služby a o jeho zdatnosti vojenské a předloží je zemskému vojenskému velitelství, v jehož obvodu je vojskové těleso (útvary) brancovo. Žádosti buďtež doloženy průkazy o tom, že dotčený bravec jest jediným živitelem rodiny dle § 3 tohoto nařízení a že skutečně tuto povinnost